

מה עושים נגד קרחת

סיפור

מן החיים

רפי נלסון

הולך לכדורסל

רפי נלסון, זה תמרור בארץ. כל חשבו, ישר איך שמגיע, דורש דחוף, ישר לכפר שלו שבאילת.

שם הוא בא, רואה פאטה-מורגנה; עצי תמרים מון נדיר, שכל תמר בהם בגודל עכברוש — שדרת עצים ישר על שפת המים — בקתות של קש בנוסח ממבו ממבו — וגן-חיות קטן עם צימחייה עבה בתוך המלח, כאילו שם הוא. חיה אשת ליאון, נותנת מה ללעוס, ומוסיקה של מלחינים גדולים — ישנים באדמה מזמן — נשפכת באוונטיים.

ברחבת הבר, יושב קינג סולומון עצמו — האבן השואבת, מדליק כל בירה בזנב של ז'ולפני, כובע טקסט על הראש, מחרוזת משיניים, מגפיים של בוקרים — סחורד בלי זיזים, תמיד חצי ערום, פיסע כמו נמר, שומר הכל שיהיה פרוע, אבל מסודר

איש מיוחד. תקצר הידיעה למנות אכן צה הספיק, את המדינה אוהב, כמו חתן עזרי, עם התרומות שלו לגברת, התחיי ממש מזמן, במלחמה אחת, בה קמד המדינה, תרם לכבוד העסק, עין חדשה שנייה אצלו, עדיין בשורות, את מה שהיו רואה איתה, עשרים פיקחים לא יקלט כל החיים, למשל? למשל! הוא יכונ לדבר עם בן-אדם את השיחה הכי מרוכזת עם הגב לכניסה, ובאמצע לתת צרחה ולקפוץ עד לב השמיים, "צידנית!!!".

הוא פולט בהיסטריה, "הכניסו לי צידנית!!!", ובאמת אם מסתכלים במישקפת רואים גבשושית רחוקה ליד השער הראשי שלא יודעת כלום מהחיים שלה, חושבו שזה פארק צארלס קלור, ומביאה צידנית הוא לא יאומן האיש הזה, יש לו עיניו גם בתחת, קריאת השבר "צידנית!!!". זה נכס צאן ברזל, חומר לפסוקו של יוב מצאנו את הוונדרקינד ליד גיידת השידור, עם אלכס גילעדי, האיש אף פנו לא עובד את המקום שלו לבר, חוץ מין שבת, שאו בא הארבה, אם הוא כבר עובד ובא לתלאיבי, זה מנימוק חמור, ובאמר מיושק פרייה של ברודי, זה נתח ש סיבה, הוא איש רגשן, סנטימנטלי דפ אבל לא מודה, נלסון בחיים שלו עוד ל

להיות אמא

של דנה

המנהל

הבת שלי, בת השנה וחודש, עדיין ל הולכת, אין לה צ'אנס — אתם מכיניו יש לה מוטוציקלט פרטי בדמות סבת שמתרשמת עד עימקי נישמתה מכל יבב נורויות שבאה עם ידיים קטנטנות פש טות, והרי היא טסה איתה בכל רהו הבית למעלה למטה, צפונה דרומה — כשאת הכיוונים היא מקבלת ישר מו הגבורה, כשהציפולוג הוערורי רוצה שן מוטוציקלט הנ"ל יערוך לרפנית, הן פשוט נוסקת עם כל הגוף לאן שהי רוצה, ומותירה בידו הסבתא המבוהל בירכיים בלבד, לאחיה מבועתת, אן הסבתא רוצה לתפוס מחדש את כל נדך שמהירכיים ומעלה, היא פשוט חייב לרוץ בנוריות לכיוון הנסיקה של הקטיג בכדי להקדים את הריצפה, עם הזמן הן הכלה בתי — רבי-האמן-לענייני-קין בנוחיות, היא למדה לתופף עם כל הכו על הראש של הסבתא כדי שהיא ו צצפה, ומריטת שיער עזה מימין ומשמא

כשנים עשר על כשלושה ס"מ. פיסת העור בצורת המלבן נגזרת בכל צד של הראש, במין מקרוני רחב כזה, מעוקל מעט, בכדי להשיג יותר שטח עם מתיחתו. הן פיסות נגזרות משני צידי הראש, בכל צד אותו סיפור, מהעורף, התוך מכל הצדדים, עד מעל האוזן, ליד הרקה, ליד האוזן משאירים את זה מחובר לראש. כעת ישנן שתי רצועות שיער "מתנפנות" כאלה, מחוברות לראש רק ליד האוזן. מהמראה הממורקת, דהיינו הקרחת, גוזרים ומפרידים מהקרפת, שתי רצועות של עור ערום, כנ"ל. כעת, רצועה ימנית מחברים לראש מאוזן ימין, בשער ניצחון פריסאי, כמו קשת בענן, עד אוזן שמאל דרך המצח. נשארת עוד רצועה, נכון? נכון, או את השנייה תופרים בעוד שער ניצחון כזה, מיד לאחריה, מאחוריה. כך משיגים כיסוי של שטח יותר גדול. בטח מעניין אתכם מאוד, מה קורה עכשיו לאתר התורם, להחליף קרחת אחת מקדימה, בשתי קרחת בצד, זה לא עסק. גם הד"ר חושב אותו הדבר, לכן הוא לוקח החוט, לוקח המחט, מעיף מבט אחרון על נחל האכזב שהוא יצר, ובלי להתחשב בכלום, פשוט תופר ומחבר ביחד, שפת שיער אחת, עם זר ממול, ויהי ערב ויהי בוקר, אין פרך יותר, נשארת רק צלקת, מוסתרת בשיער, לפע מים דרושות רצועות שיער קטנות, או טלאי שיער נוספים, תכנף תבינו למה, בכדי להשלים את הסיפור.

התוצאה היא צמיחה לא נורמלית של שיער תמידי, אחד המינוסים של העברת פס השיער הקולוסאלי הזה, הוא הצלקת הבולטת למדי, הנותרת לפניו קו השיער, אפשר להשתדל, לתפור את זה עדין, וזה לא זה, אבל ישנה שיטה, משתמשים בטלאי שיער קטנים, כמו בהשתלות של התיפי

סוף היה לו לא נעים, הסכים לומר הכל, כמה איפה מי ואיך, או ככה, זה ניתוח פלסטי חכם מאין כמוהו. הרבה יותר חדיש מהשתלת שיער בנקודות קטנות שכואבות חוק, זו למעשה המילה האחרונה בעיסקי הקרחות. זה לא מתאים לכל קרחה, ביחוד אם נשאר לו זר כומר קתולי קט מסביב הראש. זה כן מתאים לכל זכר שהשיער נטש אותו, רק עד הקדקוד, צריך סחורה עצמית להתרמות, כמה שיותר — כמה יותר טוב.

עדה עדה קרחה ורד שיער

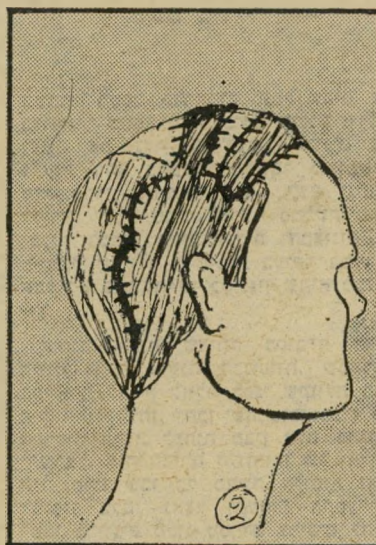
משהו עולמי יעיל, סמוך על סמוך שכבר ימצא לכם נתיב. הסיפור הזה, כפי שמיד יובן, קרה לפני שנה, בימים הפרהיסטוריים, בהם עוד לא היתה לי דנה, ומנשינה לא היווה שום מותרות. אני בכל זאת מביאה אותו עכשיו, כי באמת הגיעה שעתו, חיכיתי זמן ארוך מאוד, לבדוק איך מסתדרים העניינים, ומה אומר, יפה מאוד, אך כל נקדים את מה שבא בסוף, או זה מה שהיה, יום אחד צילצל ה

טלפון, "שמעתי!!!", צרחה לי חברתי, "יש לי סיפור, את משתגעת!!!", טוב, זו בכלל לא בעייה, אני משתענת באופן וולונטרי, באקסטזה, ומיד, צריך רק לרמוז לי, ואני בפנים.

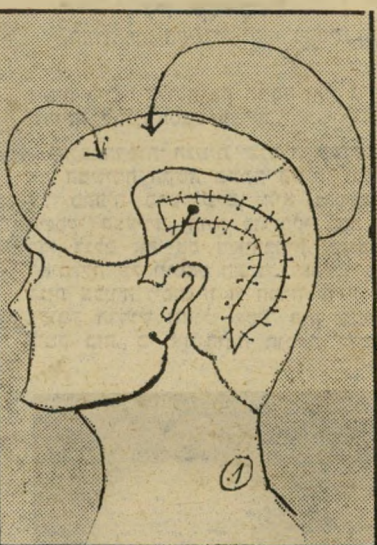
היה אמצע הלילה, איזה תשע בבוקר בלבד, עברו רק שעתים, מטקס המטירות היומי, בו הייתי קמה — ציפור חרוצה — להכין קפה בוקר לאיציק, כבר אז ידעתי לזייף מבחוצ עירנות אדירה, ומבפנים עוד לגמרי לישון. הראש הדוויו שלי היה מאומן להחזיק מעמד רק עד טריקת הדלת, ואז ליפול כמו גוש בטון עתיק, ישר למצעים הממתינים, לשאיפת המצנן של עוד שלוש שעות, הייתי כבר כמעט בסוף מיכסה, כשצילצל העסק, התחיל לי רעב לחיים, עם כזו פתיחה! שפכה-שפכה-שעות, ומתוך הבררה, הבנתי מה קרה, מבר קלוש של עש, שתינו, קרה די הגון, גידל פתאום שיער, לא פיאנה, ולא שורה, אפילו לא השתלל לו נקודות שיער, כמקור בל, עשה דבר הרבה יותר חכם, אמרתי: נס כזה, צריך לראות לבד, להצנן בו יומיים, הסכים להפגש, ראיתי, לא יהושיע הפרוע, אבל לא חלק, היה לו מצח מעוצב, ככה, די נחמד, התחלתי עם הגשם-שאלות.

אמר האיש: "ראשית, אנלא מדבר, אם זה לא בעילום שם", בעילום בעילום אמרתי לו, נו נו תמשיך, — ואני גם לא מוכן שום צילומים, אין אין התחננות, ויתרתי לי ישר על מסיבת-עיתונאים, מינשר לעם, וגם תוכנית מוקד, רק אז נרגע, פתאום עשה עצמו נוכר, — איפה יתחבב? כאילו לא ידע, אמרתי: "אני חייב הוא נוסג", — "לא בא בחשבון", אמר בחשיבות של איש צופה גורל, "אני אופיע ברחל המרחלת!"

למה-שתופיע-למה? הייתי אכזרית, אתה הרי בכלל לא מפורסם, — אני יכול להיות אחר כך, הציע בזהירות, וזהיתי ניסיון תחינה קצר, אבל שיהקתי בקשיחות, אצלי רוצה עילום שמות, ושם להתפרסם? אה פייג, מה יכתבו עליו? היה היה אדון, שהסתרק בשביל אופקי אימץ, פסוק מאוזן — לשניה, בכל רוחב הראש? או שחצי תבואה, שיער רגיל גולש עדי-אלי-עורפו, וחצי מתארך, ומכסה עם פוני-טרס-בולבס, לבדוקי-מסודר, קרחת אגדית? בי

מראה אחר ההשתלה קווים מקווקווים הם צלקות בתוך השיער

גיזרת מקום לקיחת "התרומה" החיצים מראים איפה זה יודבק

זורת, וכך מסווים מעט את העיניין, נוסף על כך, אם תעקבו אחר הדיאגרמה, תבינו שהאתר התורם צומח מטה, אבל בהדבקה, זה יוצא כיוון אחר, וזאת קצת בעייה, כי פוני די מסוה, שכחתי לברר אם ניתן לגזור לגמרי את הרצועה, ואו "לשתול הפוך" שתצא צמיחה קדימה, סטייל אלביס פרסלי.

קעפעלה קרחה, זה הכי פשוט, מצריך רק פס שיער אחד, שמתלבש כמו כרף של עגורן, ישר על העיניין, זה הכל בערך, יום יומיים אחרי העסק, המצח והעיניים מתנפחים כמו פרנקשטיין צעיר, אבל אחר כך זה יורד, במחשבה שנייה, אז מה אם זה צומח לאחור, רודולף ולנטינו, עשה קארירה סופר אגדית עם אותו סיפור, דבר אחד בטוח, מרדימים את המקום שלא ממלכתי — לא ייערך יותר, וגם תיסרוקת פארה, גולשת רק בגב, בתור פיצוי — אפשר כבר להוריד.

מצח אינטליגנטי מדי, זה קיין קל, ר קעפעלה קטן ערום ומבוויש — באמצע הפדחת — ממש הכי פשוט לתיקונים, לפי מיטב ידיעתי אותו רופא ששמו נמסר לי, עובד יחיד בשטח בשיטה הזו, את שמו אסור לי להדפיס, אבל אם יש אדס-עטרותשייה, שקר לו בקרחת, במערכת יגלו לו את הכל, ברתתי את המחירים, כמה זה היום, ובכן, שישים עד מאה אלף, תלוי בעבודה, לא צמוד לאינדקס, סחורה באחריות, מחיר של טלוויזיה ציבי עונית, אבל מחזיק כל החיים.

מה עושים? או, הולכים לד"ר שיבדוק בראש, אם יש מה לדבר, אחר כך מביאים את כל הד דוקומנטים על בריאות כללית, וסוג דם, אם הכל בסדר, מרדימים את המקום שלא יכאב, האיש שוכח לשלוש שעות מאוש-רות, לזכור את הצרות, כעת מתחיל הנס, לוקחים קטע עור נושא שיער, שגדלו עד